

Čís. 13573.

Vymáhající věřitel nemůže požadovati na poddlužníku uspokojení vymáhané pohledávky i co do úroků, jež ani v usnesení povolujícím zabavení pohledávky povinného ani v příkazním usnesení nebyly uvedeny. Lhostejno, že se poddlužník o výši úroků vymáhané pohledávky dověděl soukromě.

(Rozh. ze dne 25. května 1934, Rv I 665/34.)

Nezletilé žalobkyni byla k vydobytí vyživovacího nároku povolena proti L-ovi exekuce zabavením a přikázáním k vybrání nároku na vyplacení 300.000 Kč příslušejícího dlužníku podle dědické dohody proti žalované. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalované nedoplatku úroků 2.412 Kč 92 h, jež podle sestavení přiloženého k exekučnímu podání prý činily 2.626 Kč 92 h, na kteréžto úroky prý žalovaná úmyslně zřetel nebrala a L-ovi celé jeho pohledávání podle dědické dohody vyplatila, ač v povolení exekuce bylo prý jasně uvedeno, že jde i o »úroky podle přiloženého sestavení« a ač byla ústně i písemně zvláště upozorněna, aby vzala zřetel na úroky podle sestavení připojeného k exekuční žádosti. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Odvolací soud má za to, že pro povinnost žalované jako poddlužnice a pro rozsah této její povinnosti jest rozhodným jen obsah soudního usnesení exekučního, neboť jen soudním zabavením vzniká pro vymáhajícího věřitele zástavní právo na zabavené pohledávce, a teprve soudním zabavením odnímá se exekutovi jakákoliv právní dispozice se zabavenou pohledávkou, jíž by se účel soudního zabavení mařil nebo ztěžoval, a teprve soudním zabavením stávají se jakékoliv dispozice dlužníkovy — tudíž i poddlužníkovy — proti vymáhající straně bezúčinné (§§ 294, druhý odstavec, 296 první odstavec, 299 a 320 ex. ř. viz Hora soust. exekučního práva str. 245). Rozsah zástavního práva řídí se rozsahem zabavené pohledávky v době jejího zabavení (Hora l. c. str. 246). Ježto zároveň s usnesením zabavení pohledávky povolujícím sestavení úroků poddlužníku soudem doručeno nebylo, nemohlo pro úroky ty vzniknouti pro vymáhající stranu exekuční právo zástavní, když vůbec nebylo patrné, o jaké úroky, t. j. o úroky za jakou dobu tu běží, a nemohla proto poddlužnici vzniknouti povinnost, by úroky ty co do číselné výše vůbec jí soudem neoznámené žalobkyni jako vymáhající straně na základě příkazního usnesení na místě straně povinné platila, t. j. aby při vyplácení dědického podílu srážkou dotyčné sumy úrokové z vyplacené valuty na úroky ty vzala zřetel. Vždyť sestavení úroků tvořilo a mělo tvořiti podstatnou část povolujícího usnesení, a když sestavení to poddlužnici dosud nebylo doručeno, nestalo se ani dotyčné povolující usnesení v úrokové své části dosud právoplatným. Stanovíť § 54 čís. 2 ex. ř., že v návrhu strany vymáhající musí býti uvedena určitě nejen vymáhaná pohledávka, nýbrž i požadované příslušenství, a v souhlasu s tím předpisuje § 63 ex. ř. čís. 2, že v povolovacím usnesení exekučním musí býti uvedena při úročných pohledávkách nejen úroková míra, nýbrž i den, od kterého jsou úroky zadrženy. Je proto po právní stránce nerozhodno, zda se snad žalovaná dozvěděla cestou soukromou, ať ústně ať písemně, o výši úroků v sestavení žalující strany

připojeném k exekučnímu návrhu, neboť vědomost ta nemohla nahraditi nedostávající se soudní zabavení úroků, ani nedostatek právoplatnosti povolujícího usnesení v témž směru. Byloť na straně žalující jako vymáhající věřitelce, by k exekučnímu podání tolik vyhotovení sestavení úroků jako podstatnou část povolujícího usnesení připojila, by mimo vyhotovení pro soud určené v návrhu určeném pro soud připojeno bylo ještě sestavení úrokové nejen pro stranu vymáhající i povinnou, nýbrž i pro poddlužníka (§ 53 druhý odstavec ex. ř.). Mohla proto žalující strana, když o onom podstatném formálním nedostatku návrhu i exekučního usnesení věděla, nedostatek ten v čas před vyplacením dědičného podílu stranou žalovanou odstraniti tím, že by byla dodatečně úroková sestavení předložila soudu, a za jejich doručení soudem jako doplňku k povolujícímu a příkaznímu usnesení účastníkům, zejména straně žalované jako poddlužníci zažádala. První soud zjistiv, že žalovaná zaplatila straně žalující podle exekučních titulů, které obdržela, t. j. přesně, a jen podle jejich obsahu, tedy bez úrokového příslušenství, které pro svou naprostou neurčitost předmětem soudního zabavení býti nemohlo, a vyvodiv z toho právní závěr, že tím byla zproštěna jakékoliv povinnosti proti straně žalující, a že tudíž žalobní nárok není po právu, posoudil věc po stránce právní správně.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Po právní stránce posoudil odvolací soud věc správně a stačí odkázati na vystižné a podrobné důvody napadeného rozsudku. Vycházeti jest při právním posouzení ze zjištění rozsudkových, a podle nich ani k usnesení procesního soudu povolujícímu zabavení pohledávky ani k příkaznímu usnesení exekučního soudu, která byla doručena nynější žalované jako poddlužníci, nebylo připojeno sestavení úroků. Správně odvolací soud usoudil, že jest nerozhodno, dověděla-li se snad žalovaná poddlužnice soukromě o výši úroků v sestavení žalující strany připojeném k exekučnímu návrhu, ana tato skutečnost nebyla jí sdělena přímo soudem jako podstatná část povolujícího usnesení. Bylo věcí žalobkyně, by zařídila, by úroky jako příslušenství vymáhané pohledávky (§ 54 čís. 2 ex. ř. § 63 čís. 2 ex. ř.) byly v návrhu určité vyznačeny a, když výpočet jejich nepojala do návrhu samého, ač tomu nic nepřekáželo, by připojila výpočet jako nerozlučnou část též ke stejnopisu pro poddlužníci určenému a se postarala o nápravu, když se tak původně nestalo. K soukromému sdělení žalovaná nebyla nucena přihlížeti. I v tom jest souhlasiti s odvolacím soudem a odkázati na jeho správné důvody, které nebyly vývody dovolání vyvráceny.

Čís. 13574.

Může-li filiálka samostatně z obchodů žalovati, vymoci si exekuční titul a na jeho základě vésti exekuci, jest proti ní jako samostatnému podmětu podati i žalobu o nepřipustnost exekuce, kterou vede.

(Rozh. ze dne 25. května 1934, Rv I. 907/34.)